

РЕШЕНИЕ

№ 1923

гр. София, 03.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 181 СЪСТАВ, в публично заседание на седемнадесети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: НАТАЛИ ПЛ. ГЕНАДИЕВА

при участието на секретаря МИЛЕНА АТ. ЙОРДАНОВА
като разгледа докладваното от НАТАЛИ ПЛ. ГЕНАДИЕВА Гражданско дело № 20231110133690 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на ЗЗДН.

Образувано е по молба с правно основание чл. 8, т. 2 от ЗЗДН с вх. № 173704/19.06.2023г., подадена от Г. Г. З., ЕГН: *****, в качеството ѝ на майка и законен представител на С. М. Т., ЕГН: ***** срещу М. С. Т., ЕГН: *****, баща на детето, с която се иска налагане на мерки за защита на детето С. М. Т., ЕГН: ***** /конституирано като страни по делото на основание чл. 9, ал. 2 ЗЗДН/, при твърдения за извършени от ответника актове на домашно насилие, както следва:

- на дата 26.05.2023г., изразяващо се в крещене и в отправяне на заплахата с думите: „Искаш ли да не те върна на майка ти?“, както и чрез кореспонденция по „вайбър“;
- на 06.06.2023г., изразяващо се в следене на телефона на детето;
- в периода от 04.06.2023г. до 07.06.2023г. докато детето е било при родителите на ответника в гр. Своге, последния не ѝ давал да излиза и ограничавал контакт на детето с чичо му.;
- на 08.06.2023г. и на 10.06.2023г. ограничил достъпа на детето до телефона, които последното ползва, като блокирал телефона и от разстояние чрез приложението за „Родителски контрол“.

Ответникът, редовно призован, се явява лично и с процесуалния му представител адв. В., като оспорва изложените в молбата твърдения. Изразява становище, че молбата е подадена единствено с цел да се заяви промяна в обстоятелствата по гр.д. № 34964/23 по иску на СРС, 149-ти състав. Поддържа се, че бащата не е осъществил акт на насилие, а само е осъществявал надзор по чл. 125 от СК, като вид възпитание. Лично в съдебно заседание ответника заявява, че е качил приложението само и единствено с цел сигурност.

Софийски районен съд, като прецени доказателствата по делото и доводите на страните съгласно чл.12 и чл.235, ал.2 ГПК, намира за установено следното от

фактическа и правна страна:

По допустимостта на производството:

Молбата за защита е подадена за защита на лице, за което се твърди да е низходящо на молителя, поради което съгласно чл. 8, т. 2 ЗЗДН е налице валидно сезиране на съда от процесуално легитимирано за това лице. Молбата е подадена срещу лице, за което се твърди да е възходящ на пострадалото лице /баща на детето/, поради което същата съгласно чл. 3, т. 5 ЗЗДН е подадена срещу легитимирано да отговаря по нея лице. В молбата се твърди, че на дата 26.05.2023г. , на 06.06.2023г., в периода от 04.06.2023г. до 07.06.2023г., на 08.06.2023г. и на 10.06.2023г г. ответникът е извършил спрямо пострадалото лице, негова дъщеря актове на домашно насилие, молбата до съда е подадена на 19.06.2023 г., поради което е спазен преклузивният срок по чл.10, ал.1 ЗЗДН и молбата е допустима.

По основателността на молбата:

Съгласно чл. 2, ал. 1 ЗЗДН „домашно насилие е всеки акт на физическо, сексуално, психическо, емоционално или икономическо насилие, както и опитът за такова насилие, принудителното ограничаване на личния живот, личната свобода и личните права, извършени спрямо лица, които се намират в родствена връзка, които са или са били в семейна връзка или във фактическо съпружеско съжителство” - съгласно това определение актът на домашното насилие представлява специален деликт, поради което и за него следва да са налице характеристиките на непозволеното увреждане по чл. 45 ЗЗД: виновност и противоправност на деянието на извършителя.

По делото не се спори, че ответникът е баща на детето С. М. Т., ЕГН: *****, поради което ответникът притежава материалната легитимация да отговаря по молба за защита по ЗЗДН съгласно чл. 3, т. 5 от ЗЗДН.

По делото не е спорно, а и с доклада по чл. 146 от ГПК, като безспорни в отношенията между страните са обявени обстоятелството, че ответника е баща на детето С., както и че последния е инсталиран на телефона на детето приложение създадено от Гугъл – „ Google family link“, с което може да се следи местоположението на детето.

Обстоятелството, че на телефона на детето има инсталирано приложение „родителски контрол“ посредством което бащата следи местоположението на детето освен, че не се оспорва от ответника се установява и от показанията на разпитаните по делото свидетели св. Д.С. и св.В. С.. Съдът кредитира изцяло показанията на разпитаните по делото свидетелки като намира показанията им за логични последователни и не противоречиви както помежду си така и на останалия събран по делото доказателствен материал. От показанията на свидетелката Дафинка Сидова се установява, че на 06.06.23г. бащата е установил местоположението на детето посредством инсталираното на телефона му приложение, като се е обадил на детето и след като то му е позвънило обратно и го е уведомило къде се намира той й е казал „Добре тате, но в сряда си при мен“. От изложеното от свидетелката по отношение на твърдения в молбата акт на насилие на 06.06.23г. не се установява ответника да се държал по агресивен или заплашителен начин към детето. Напротив в проведения между бащата и детето разговор и цитираните от свидетелката думи на ответника не разкриват необичайно или нетипично поведение на баща към дъщеря. Единствено поведението на детето и заявеното от свидетелката притеснение у него, това, че същото не е искало да разговаря с баща си води до извод на някакъв проблем в отношенията им, но последният може да се дължи на много и различни обстоятелства. От показанията на свидетелката се установява още, че детето се страхува да общува с нея и с чичото на детето когато бащата е там. Това обстоятелство кореспондира и с изложеното и от самия ответника, че не желае детето да общува с чичо си по лични съображения и тъй като счита, че чичото не оказва добро влияние върху детето. Това обстоятелство обаче не е относимо към предмета на спора по настоящото дело, поради което не следва и да се обсъжда. Обстоятелството, че бащата е забранил чрез приложението „родителски контрол“ и в

последствие в телефонен разговор, да бъде инсталирано на телефона на детето друго приложение, което да свърже подарения от свидетелката и чичото на детето смарт часовник, също не следва да се обсъжда доколкото не касае заявен със сезиращата молба конкретен акт на насилие. Свидетелката изрично заявява, че не е видяла телефона на детето да бъде блокиран за входящи и изходящи разговори. От показанията на свидетелката Спасова се установява също, че бащата е инсталирал приложението „Google family link“ на телефона на детето, като свидетелката споделя, че тя самата е инсталирала такова приложение на телефона на нейното дете, като основната цел на това приложение е да ограничи престоя на децата в интернет и че именно тя е споделила на ответника за приложението, което е имало ползотворно влияние върху нейното дете. Свидетелката сочи, че това приложение не ограничава разговорите, а само престоя в интернет.

В представената по делото декларация по чл. 9, ал. 3 ЗЗДН не са описани актовете на домашно насилие по време място начин на извършване на същите, а само е посочено че ответника е извършвал системни действия на домашно насилие, изразяващи се в психически, емоционален и вербален тормоз, както и в принудително ограничаване на личната свобода на детето, поради което декларацията не следва да се ползва с придадената ѝ по силата на чл. 13, ал. 2 ЗЗДН доказателствена стойност. Освен това, отговорността за деклариране на неверни обстоятелства е лична, като в случая декларацията е подадена от майката на пострадащото лице, в качеството и на законен представител на детето, като последното е наказателно неотговорно с оглед възрастта си.

От изготвените по делото социални доклади от ДСП – „Красно село“ и ДСП „Лозенец“ прието по делото като писмени доказателства се установява влошените отношения на родителите и липсата на нормална комуникация между тях, както и това, че детето е ставало свидетел на конфликтите между родителите. В заключителните становище и към двата изготвени по делото социални доклади се препоръчва контактите между бащата и детето да бъдат пълноценни и същото да бъде карано да чувства сигурност, а не у нея да бъде оставяне усещане за вина, като е отправена препоръка детето да не бъде въвличано в конфликт на лоялност между родителите.

Изслушано по реда на чл. 15, ал. 1 от ЗЗак.Дет, детето не споделя за наличие на осъществен акт на домашно насилие по отношение на него в срока по чл. 10, ал. 1 от ЗЗДН, е единствено сочи, че баща ѝ е много страхлив и не ѝ разрешава да ходи сама на училище и да се вижда с приятели. Разказва за акт на насилие от страна на баща ѝ към майка ѝ на които тя е станала свидетел преди да се разделят родителите ѝ.

По делото единствено се установи нарушаване на нормалната комуникация между родителите на дете С. Т. и различия във възгледите за отглеждани и възпитание на детето. Само за пълнота, настоящият състав счита, че следва да се отбележи, че поначало възпитаването на детето по начин, вреден за неговото нормално и физическо, умствено, нравствено и социално развитие, е основание за промяна мерките на упражняване на родителските права (арг. от чл. 59, ал.9 СК), а не за защита по ЗЗДН. Между родителите на малолетното дете С. са налице изключително влошени отношения и спорове относно осъществяването на режим на лични отношения на бащата с детето. Целта на ЗЗДН е да се защитят лица, пострадали действително от домашно насилие, а не разрешаването на спорове за родителски права и/или за режим на лични отношения между децата и родителите – за това разрешаване законодателят е предвидил друг ред (в този смисъл Решение № 4006 от 2.07.2020 г. на СГС по в. гр. д. № 5874/2019 г., II бр. възз. състав; Решение № 266421 от 4.11.2021 г. на СГС по в. гр. д. № 4409/2021 г. I бр. възз. състав; Решение № 2717 от 5.04.2016 г. на СГС по в. гр. д. № 16759/2015 г., I бр. възз. състав). Не на последно място, следва да се има предвид и че висшият интерес на всяко дете предполага общуване и с двамата родители. В подобни случаи следва родителите да работят за повишаване на родителския си капацитет, за да предоставят на детето си спокойна среда за израстване и

усилията, и средствата, които влагат във водене на подобни спорове да вложат в предоставяне на любов и грижовна среда за израстването му.

Предвид всичко изложено и след анализ на доказателствата, съдът намира, че по делото не се установиха твърдените актове на домашно насилие, поради което молбата по чл. 8, т. 2 ЗЗДН се явява изцяло неоснователна, и като такава съдът следва да я отхвърли и да откаже издаването на заповед за съдебна защита.

По разноските.

С оглед изхода на делото молителката следва да бъде осъдена да заплати на ответника сторените по делото разноси. Такива се установяват в размер на 1500,00 лв. заплатено адвокатско възнаграждение. С оглед направеното от другата страна възражение за прекомерност и съдът като взе предвид фактическата и правна сложност на делото и минималните размери на адвокатските възнаграждение съгласно Наредба № 1 от 09.07.2004 г., която предвижда в чл. 22, че за процесуално представителство, защита и съдействие в производства по Закона за домашното насилие минималното възнаграждение е 600 лв., намира, че в случая размер на адвокатското възнаграждение следва да бъде определен в размер на 900 лева, като същото следва да бъде заплатено от молителката в полза на ответника. Наред с това молителката следва да бъде осъдена да заплати по сметка на Софийския районен съд държавна такса за производството в размер на 25,00 лв. на основание чл. 11, ал. 3 ЗЗДН.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ молба по чл. 8, т. 2 ЗЗДН с вх. № 168838/12.08.2022 г., депозирана от Г. Г. З., ЕГН *****, срещу М. С. Т., ЕГН *****, за защита детето С. М. Т., ЕГН: *****, по повод твърдени актове на домашно насилие 26.05.2023г. , на 06.06.2023г., в периода от 04.06.2023г. до 07.06.2023г., на 08.06.2023г. и на 10.06.2023г. г. г., като **ОТКАЗВА ДА ИЗДАДЕ ЗАПОВЕД ЗА ЗАЩИТА.**

ОСЪЖДА на основание чл. 11, ал. 3 ЗЗДН молителката Г. Г. З., ЕГН *****, да заплати на М. С. Т., ЕГН *****, сумата в размер на 900,00 лв., представляваща разноси.

ОСЪЖДА на основание чл. 11, ал. 3 ЗЗДН Г. Г. З., ЕГН *****, да заплати по сметка на Софийския районен съд държавна такса в размер на 25,00 лв.

Решението подлежи на обжалване пред Софийския градски съд в седемдневен срок, считано от връчването му на страните /чл.17, ал. 1 ЗЗДН/.

Съдия при Софийски районен съд: _____